

TYDZIEŃ 1 „WIOSENNE POWROTY”- 14.04.2020 -17.04.2020

DZIEŃ 1.GDZIE BUDOWAĆ GNIAZDO?

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
 - poznawanie nazw ptaków,
 - rozwijanie umiejętności dokonywania analizy i syntezy słuchowej słów,
 - rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter,
 - rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej. Cele operacyjne Dziecko:
 - wypowiada się zdaniami rozwiniętymi,
 - wymienia nazwy ptaków powracających do nas wczesną wiosną
-
- Poznanie nazw wybranych ptaków, które powróciły do nas wczesną wiosną – skowronka, bociana, czajki i szpaka. Dzieci oglądają zdjęcia ptaków (internet). Omawiają ich wygląd – różnice i podobieństwa.
 - Dzielą nazwy tych ptaków na sylaby.
 - Oglądanie zdjęcia bociana. Zdjęcie bociana.
 - Rodzic czyta dziecku wiadomości na temat bociana. Bocian biały zamieszkuje tereny trawiaste, stepy, sawanny, tereny uprawne blisko zbiorników wodnych, bagienne, wilgotne lub okresowo zalewane łąki i pastwiska, okolice jezior i laguny. Lubi rozproszone drzewa, na których może gniazdować lub nocować. Występuje głównie na nizinach, rzadko na wyżynach. Bocian unika terenów zimnych, o częstych opadach atmosferycznych, obszarów wysoko położonych i o gęstej roślinności. W przeciwieństwie do bociana czarnego, nie unika siedzib ludzkich i często gnieździ się nawet w środku wsi lub w małych miastach. Bocian ma upierzenie białe, z wyjątkiem czarnych lotek i ogona. Nogi i dziób są czerwone. Szyję ma długą, w locie wyciągniętą do przodu. Młode ptaki mają czarny dziób. Pisklęta są pokryte białym, gęstym puchem. Bociany zakładają duże, koliste gniazda z warstwowo ułożonych gałęzi, poprzetykanych skośnie witkami. Wyściółka jest dość obfita – ze słomy, torfu, niekiedy z dodatkiem papieru i szmat. Umiejscowione są one zwykle na drzewie, w

bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, lub na różnych budowlach (na dachu budynku mieszkalnego lub gospodarczego, w ruinach wysokich budynków, na nieczynnych kominach fabrycznych, pylonach, słupach telegraficznych, stogach). Bocian składa jaja pod koniec kwietnia (od 1 do 7). Jest ptakiem mięsożernym. Żywi się owadami, głównie pasikonikami i chrząszczami, ale również jaszczurkami, węzami, pisklętami i małymi zającami. W latach obfitujących w myszy i norniki zjada prawie wyłącznie te gryzonie, przez co jest ptakiem pożytecznym z punktu widzenia rolników.

- Podanie jego nazwy, dzielenie jej na sylaby, określanie pierwszej głoski i ostatniej głoski.
- Określanie cech ptasich na podstawie bociana (dziób, skrzydła, ciało pokryte piórami, fruwa, ma ogon itp.).
- Oglądanie zdjęć/obrazków ptasich piór, zapoznanie z ich budową. Zdjęcia/obrazki ptasich piór. Zwrócenie uwagi, że składają się one z elastycznej osi oraz promyków, które od niej odchodzą z jednej i z drugiej strony i nie łączą się ze sobą. Rodzic wyjaśnia, że na skrzydłach ptaki posiadają pióra zwane lotkami, dzięki którym latają. Z ogona wyrastają pióra zwane sterówkami – one pozwalają ptakom utrzymać równowagę.
- Słuchanie piosenki „Wołanie wiosny” you tube (sł. i muz. Krystyna Gowik). Rozmowa na temat tekstu piosenki.

- Dzisiaj w drodze do przedszkola już zielone były pola,
a bociany klekotały, bo na łąkę przyleciały.

Ref.: Zielona wiosenka nas woła, zielona panienka wesoła.

W oczy świeci nam złotym słońcem i rozrzuca kwiaty pachnące. (2x)

- Na gałązkach pierwsze pąki, a na pąkach pierwsze bąki.
Żabki skaczą, a skowronek śpiewa jak srebrzysty dzwonek.

Ref.: Zielona wiosenka...

- Na spacerze zobaczymy, czy już nigdzie nie ma zimy. Teraz wiosna rządzić będzie, z czego bardzo się cieszymy!

Ref.: Zielona wiosenka...

Rodzic. zadaje pytania dotyczące tekstu piosenki.

– O jakiej porze roku jest ta piosenka? Po czym poznajemy, że nastaje wiosna?

– Gdzie przyleciały bociany? Co robiły?

- Nauka refrenu i pierwszej zwrotki na zasadzie echa muzycznego.

- Ćwiczenia poranne

- Zabawa orientacyjno-porządkowa Obserwujemy powracające ptaki. Dziecko spaceruje po pokoju. Na hasło: Skowronek, zatrzymuje się, kładzie na brzuchu, podnosi łokcie nad podłogę, naśladuje obserwowanie ptaka przez lornetkę.

- Zabawa ruchowa z elementem przeskoiku – Uwaga! Kałuża. Dzieci spacerują po pokoju. Na hasło: Kałuża, przeskakują udając, skakanie przez kałuże.

- Ćwiczenia ruchowo-graficzne – Krople deszczu. Dzieci kreślą kształt kropli deszczu w powietrzu raz prawą, raz lewą dłonią, a potem robią to samo na dywanie.

- Słuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej- Gdzie budować gniazdo?

– Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci – powiedział dzięcioł. – Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca – oburzył się skowronek. – O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruździe, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu... – Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny, pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – świergotała jaskółka. – Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przylepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z najdelikatniejszych puchów i zawieszone na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską... – Ćwrik! Nie rozumiem waszych kłótni – zaćwierkał stary wróbel. – Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruździe łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie – pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W

gałęziach, które poznosił na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żałują mi tego kącika. • Rozmowa na temat opowiadania. – Które ptaki rozmawiały o gniazdach? – Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek? – Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz? – Co powiedział wróbel na temat gniazd? – Z czego ptaki robią gniazda?

- Karta pracy, cz. 3, s. 62.

Zapoznanie z wyglądem litery J.j; zaznaczanie jej kółeczkiem w tekście z gazety.

DZIEŃ 2. ZADANIA O PTAKACH

Cele główne:

- dodawanie i odejmowanie w zakresie 10,
- układanie działań do podanych zadań,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

• Ćwiczenia poranne

- Zabawa orientacyjno-porządkowa Obserwujemy powracające ptaki. Dziecko spaceruje po pokoju. Na hasło: Skowronek, zatrzymuje się, kładzie na brzuchu, podnosi łokcie nad podłogę, naśladuje obserwowanie ptaka przez lornetkę.
- Zabawa ruchowa z elementem przeskoiku – Uwaga! Kałuża. Dzieci spacerują po pokoju. Na hasło: Kałuża, przeskakują udając, skakanie przez kałuże.
- Ćwiczenia ruchowo-graficzne – Krople deszczu. Dzieci kreślą kształt kropli deszczu w powietrzu raz prawą, raz lewą dłonią, a potem robią to samo na dywanie.

Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji. Dziesięć klocków (liczmanów) dla każdego dziecka. Dziecko dostaje 10 klocków (lub inne liczmany). Rodzic czyta zadania, a dzieci starają się je rozwiązać, dokładając klocki lub je odkładając:

- Na drzewie siedziało 7 wróbli. (Dzieci układają przed sobą 7 klocków). Potem przyleciały jeszcze 3 wróble. (Dzieci dokładają jeszcze trzy klocki). Ile wróbli siedzi teraz na drzewie?

- Na drzewie było 8 gołębi. (Dzieci układają przed sobą 8 klocków). Przejeżdżający samochód wystraszył je i wszystkie odleciały. (Odsuwają 8 klocków). Ile gołębi pozostało na drzewie?
- Karta pracy, cz. 3, s. 64.
- Wykonanie wydzieranki z kolorowego papieru – Bocian. Dla dziecka: kolorowy papier, kartka, klej.
- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.
- Omówienie budowy bociana (nogi, głowa, szyja, skrzydła, tułów, ogon).
- Określanie kolorów poszczególnych części ciała bociana. • Wrywanie z papieru poszczególnych części bociana i przyklejanie ich na kartce. (Jeśli ktoś nie ma kolorowego papieru, wycinanki, może to zrobić z białego papieru i potem pokolorować) • Dorysowanie trawy, ewentualnie słońca i chmur. • Wykonanie prac przez dzieci. Porządkowanie miejsca pracy.

DZIEŃ 3. WOŁANIE WIOSNY

Cele główne:

- utrwalanie poznanej piosenki,
- rozwijanie umiejętności płynnego poruszania się w przestrzeni,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- utrwalanie cech ptasich na podstawie wilgi.
- Utrwalenie piosenki „Wołanie wiosny” ,you tube.
- Ćwiczenia separacji ruchów. Separacja ruchów polega na wprowadzeniu wybranej części ciała w ruch, w sposób niezależny od ruchów innych części ciała.
- Niezależność ruchów rąk tułowia: prawa ręka poziomo w bok, lewa – pionowo w górę ,prawa ręka poziomo w przód, lewa – pionowo w górę, prawa ręka poziomo w przód, lewa – pod kątem w górę, prawa ręka pod kątem w górę, lewa – pod kątem w dół.

- Rozdzielanie ruchów dłoni i palców: zaciskanie prawej dłoni przy jednoczesnym rozchylaniu lewej, uderzanie czubkami palców obydwu dłoni o blat stołu, na zmianę: wewnętrzną stroną dłoni i zewnętrzną stroną dłoni.
- Rozdzielanie ruchów palców: zaciśnięcie pięści wokół kciuka, unoszenie po jednym palcu dłoni opartej palcami o stół.
- Karta pracy, cz. 3, s. 65,66.
- Zabawa przy piosence „Wołanie wiosny”. Ćwiczenia rozwijające aparat ruchu: marsz po okręgu, zwrot do środka koła i bieg drobnymi krokami do jego środka, powrót do pozycji wyjściowej, utrwalanie kroku krakowiaka.

DZIEŃ 4. POWROTY PTAKÓW

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- budzenie zainteresowania przyrodą,
- zachęcanie do robienia porządków w swoim otoczeniu.
- Opowieść ruchowa. Rodzic czyta

Dzieci starają się obrazować tekst ruchem. Rodzic mówi: Wiosna wychodzi na spacer. kładą ręce na biodrach, maszerują. Kiedy dotyka ziemi, topnieje śnieg i pojawiają się kwiaty. wykonują przysiady, dotykając dłońmi dywanu, Trochę się zmęczyła. Przysiadła na starym pniu drzewa i postanowiła odpocząć. przechodzą do leżenia na plecach, Głęboko oddycha, wciągając pachnące świeżą ziemią powietrze. wciągają powietrze nosem, wypuszczają ustami, – Jak przyjemnie. Szkoda, że muszę iść dalej. Zobaczę, co słychać w sadzie. wyciągają nogi przed siebie, rozsuwając lekko na boki; przeciągają się, unosząc ręce w górę, na boki, Wyczaruję liście na drzewach i zaproszę ptaki. Niech wypełnią swym śpiewem okolicę. wykonują podskoki, obroty, wyciągają ręce w górę, Muszę przeskoczyć strumyk, nie mocząc sukni. wykonują kilka podskoków obunóż w przód, Teraz posłucham jeszcze śpiewu ptaków. przechodzą do lekkiego rozkroku, nie odrywając nóg od podłogi; wykonują skręty tułowia, nadstawiając raz jedno ucho, raz drugie ucho, Pora wracać do domu. Zanim to zrobię,

porozmawiam z drzewami. pozostają w pozycji stojącej, kołyszą rękami w dowolnych kierunkach, równocześnie naśladowując szum drzew (z różnym natężeniem).

- Zabawa plastyczna – Wiosenne słońce. Dla dziecka: żółty papier i pomarańczowy papier, kartka w kształcie słońca, klej. Wydzieranie koła i pasków – promyków słońca – z żółtego papieru i z pomarańczowego papieru; przyklejanie ich na kartce w kształcie słońca.

Porządkowanie miejsca pracy przez dziecko.

- Rozwiązywanie zagadek o ptakach. Rodzic czyta:

Już po lesie kuka, gniazdka sobie szuka. Jak znajdzie, podrzuca jaja, niech inni je wygrzewają.
(kukułka)

Śpiewa wysoko piosenki do słońca, głos ma podobny do drżenia dzwonka. (skowronek)

Pióra biało-czarne, bućki czerwone; uciekają przed nim żabki, bardzo przestraszone.
(bocian)

Wiosną do nas przyleciała ta ptaszyna czarna, mała. Murować się nie uczyła, ale gniazdko ulepiła.
(jaskółka)

- Rozmowa na temat: Co robią ptaki po powrocie? Rodzic. pyta: – Co robią ptaki, gdy powrócą do kraju? – Przypomnijcie, na przykładzie wilgi, co się dalej dzieje, gdy ptaki zbudują gniazdo. – Czy wszystkie ptaki budują gniazda?

- Karta pracy, cz. 3, s. 67,68.

DZIEŃ 5. SĄSIAD SZPAK

Cele główne:

- rozwijanie mowy,
- zapoznanie z wyglądem szpaka,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa Obserwujemy powracające ptaki. Dziecko spaceruje po pokoju. Na hasło: Skowronek, zatrzymuje się, kładzie na brzuchu, podnosi łokcie nad podłogę, naśladuje obserwowanie ptaka przez lornetkę.
- Zabawa ruchowa z elementem przeskoiku – Uwaga! Kałuża. Dziecko spaceruje po pokoju. Na hasło: Kałuża, przeskakują udając, skakanie przez kałuże.
- Ćwiczenia ruchowo-graficzne – Krople deszczu. Dzieci kreślą kształt kropli deszczu w powietrzu raz prawą, raz lewą dłonią, a potem robią to samo na dywanie.
- Karta pracy, cz. 3, s. 69, 70, 71.
- Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby „Sąsiad szpak”.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał. – Na kogo dzwonisz? – spytał. – Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada. – Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek. Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić. – Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy. – Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnęła. Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony. Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki. – Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek. – Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek. – Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada. – Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków. – Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek. – Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka. – Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracił do budki

wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę. – Stara się – zauważyła Ada. Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku! Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum? – Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt. Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem: – Kradną mój rower! Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie. – Miau – miauknął jak kot i odleciał. – „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia. Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego. – Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki. Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

- Rozmowa na temat opowiadania.

- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?

- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?

- Gdzie założył gniazdo szpak?

- Jakie odgłosy naśladował szpak?

- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?

- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?

- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

- Ćwiczenia oddechowe – Wyścigi piórek. Sztuczne piórko dla dziecka (najlepiej gdyby były podobne do piór szpaka). Dziecko i rodzic siada. Ich zadaniem jest przedmuchiwanie piórek z jednej strony dywanu czy stołu na drugą. Wygrywa ten, którego piórko będzie pierwsze po drugiej stronie .

- Układanie przez dziecko zdań o szpaku (można odnosić się do opowiadania).

- Ćwiczenia słuchu fonematycznego – Co to za ptak? Rodzic podaje głoski, a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami. Np. a – albatros; b – bocian; d – dudek; g – gawron; j – jemiołuszka; k – kukułka; m – mewa; o – orzeł; p – pliszka; s – sowa; w – wrona.

TYDZIEŃ 2 „WIOSNA NA WSI” – 20.04.2020- 24.04.2020

Dzień 1 (poniedziałek)- 20.04.2020 Uparty kogut

Cele szczegółowe:

- Rozwijanie mowy
- Poznawanie zwierząt z wiejskiego podwórka
- Rozwijanie umiejętności analizy i syntezy słuchowej
- Rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter
- Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

ZADANIE I

Ćwiczenia poranne

- Zabawa orientacyjno-porządkowa – Przestraszone kurczątko.

Dziecko jest kurczątkiem. Swobodnie porusza się w różnych kierunkach sali. Na hasło:

Uwaga, kot! Ucieka do kurnika (wyznaczonego miejsca w mieszkaniu), wydając odgłosy: pi, pi, pi. Hasło: Nie ma kota, jest sygnałem do ponownego wykonywania ruchów.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – Kaczuszki szukają ziarenek.

Dziecko jest kaczuszką. Chodzi po mieszkaniu małymi krokami, kołysząc się na boki; co pewien czas wykonuje skłony tułowia w przód – zbiera ziarenka – i prostuje się.

- Ćwiczenia tułowia – skłony – Kogut zasypia.

Dziecko w siadzie klęcznym, wykonuje skłon tułowia w dół, z dotknięciem głową kolan – kogut chowa głowę w piórka. Potem powoli prostuje się i ustawia głowę prosto.

- Zabawa uspokajająca – Na podwórku.

Dziecko maszeruje po obwodzie koła z rytmicznym klaskaniem i powtarzaniem rymowanki: Na podwórku jest wesoło, wiele zwierząt chodzi w koło. Ko, ko, ko i kwa, kwa, kwa, niech zabawa dalej trwa.

ZADANIE II

Słuchanie piosenki „Śpiewające brzdące- Gdacze kura ko ko ko”

<https://www.youtube.com/watch?v=QPqALlknKwY>

Pewna kura na podwórzu ciągle gdacze,
Ciągle gdacze,
A gdy gdacze to wysoko w górę skacze,

W górę skacze,
Bardzo głośno i bez przerwy hałasuje,
Hałasuje,
I się niczym, ani nikim nie przejmuje,
Nie przejmuje.

Ref. Z rana ko, ko, ko, ko,
W nocy ko, ko, ko, ko,
Przez dzień cały ko, ko, ko,
Ciągle ko, ko, ko, ko,
Tylko ko, ko, ko, ko,
Na okrągło ko, ko, ko!

Na podwórzu kura dzioba nie zamyka,
Nie zamyka,
Chociaż przy niej każdy uszy swe zatyka,
Swe zatyka,
Tym hałasem wszystkich wkoło denerwuje,
Denerwuje,
Więc na karę kura za to zasługuje,
Zasługuje.

Ref. Z rana ko, ko, ko, ko,
W nocy ko, ko, ko, ko,
Przez dzień cały ko, ko, ko,
Ciągle ko, ko, ko, ko,
Tylko ko, ko, ko, ko,
Na okrągło ko, ko, ko!

Aż do kury raz policja przyjechała
Przyjechała
No i kurze za hałasy mandat dała,
Mandat dała.
Teraz kura cicho z żalu gdacze w domu,
Gdacze w domu,
Na podwórzu nie przeszkadza już nikomu,
Już nikomu.

Ref. Z rana ko, ko, ko, ko,
W nocy ko, ko, ko, ko,
Przez dzień cały ko, ko, ko,

Ciągle ko, ko, ko, ko,
Tylko ko, ko, ko, ko,
Na okrągło ko, ko, ko!

ZADANIE III

Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby **”Uparty kogut”**

- Wyjaśnienie znaczenia słowa uparty.

Rodzic pyta:

- Kogo nazywamy upartym?
- Czy zwierzęta też mogą być uparte?
- Czy znasz takie zwierzęta?

Rodzina Ady i Olka wybrała się do cioci na wieś. Wszyscy byli zachwyceni celem podróży. Tylko mama wydawała się trochę zakłopotana i lekko zaniepokojona.

– Nie pamiętam, kiedy ostatnio byłam na wsi. Chyba bardzo dawno temu. Czy będą tam wszystkie wiejskie zwierzęta? – wypytywała tatę.

– Oczywiście, jak to w gospodarstwie. Będą krowy i cielęta. Świnie i prosięta. A zamiast koni i źrebiąt – dwa traktory. Traktorów chyba się nie obawiasz? – spytał żartem tata.

Mama tylko się uśmiechnęła. – Oczywiście. Nawet rogaty baran mnie nie wystraszy. Jestem Super mamą.

– Będą też kury, gęsi, kaczki, indyczki. Zgroza – ciągnął tata żartobliwym tonem.

Samochód wjechał na podwórko. Ada i Olek pierwsi przywitali się z ciocią i wujkiem i natychmiast zaczęli się rozglądać za zwierzętami.

– Lola ma szczeniaki! Mogę się z nimi pobawić? – spytał Olek i już był przy kudłatej kundelce i czwórce jej szceniąt. Ada nie mogła do niego dołączyć, ponieważ ma uczulenie na sierść. Wybrała się, więc na spacer po podwórku.

– Ko, ko, gę, gę, kwa, kwa – witały ją kury i kurczęta, gęsi i gęsięta, kaczki i kaczęta. Ada z powagą odpowiadała im: „dzień dobry”, „witam państwa”, „przybijemy piątkę?”.

– Ojej, jaka piękna kózka! – Ada usłyszała zachwycony głos mamy.

– To koźlătko. Ma zaledwie kilka dni – powiedział wujek.

– Prześliczny maluszek – stwierdziła z podziwem mama.

Koźlătko nie poświęciło mamie uwagi, za to kury podniosły wielki krzyk na jej widok. Obgdakały ją z każdej strony... i sobie poszły. Został jedynie kogut. Wbił wzrok w barwną sukienkę mamy w duże czerwone koła i patrzył jak zauroczony.

- Lubi czerwony kolor – stwierdziła z zadowoleniem mama.
- Hm, obawiam się, że wręcz przeciwnie – powiedział tata. Kogut nastroszył pióra i nieprzyjaźnie zatrzepotał skrzydłami.
- Nie przepada za czerwonym. Kiedyś wskoczył mi na głowę, bo byłam w czerwonym kapeluszu
- powiedziała ciocia. – Ale to zdarzyło się tylko raz – dodała uspokajająco. Po chwili wszyscy z wyjątkiem mamy zapomnieli o kogucie. Uparte ptaszysko nie odstępowało jej na krok.
- Idź sobie – odpędzała go, jednak kolor czerwony na sukience przyciągał uparciucha jak magnes.
- Nie bój się, mamó – Ada dodała mamie otuchy.
- Dam sobie radę. – Mama bohatercko przeszła między kaczkami, kurami, minęła nawet gąsiora, ale gdy spojrzała za siebie, ponownie ogarnął ją niepokój. Kogut wciąż był tuż-tuż i wojowniczo stroszył pióra.
- Bywa uparty jak oślątko – westchnęła ciocia. – Wracaj do kurnika, uparciuchu.
- No właśnie! – powiedziała stanowczo mama.

Obie, mama i ciocia, weszły do domu. Niezadowolony kogut grzebnął pazurem i wrócił do kurnika. Tymczasem tata z wujkiem założyli na głowy kapelusze z siatką na twarz i poszli zajrzeć do uli w sadzie.

Ada unikała pszczół od czasu, gdy minionego lata została użądlna w stopę. Wolała przechadzać się pośród żółtych kaczuszek, które nie żądła i są mięciutkie. Nawet nie zauważyła upływu czasu. Zbliżała się właśnie pora dojenia krów, więc ciocia poszła przygotować dojarki. Olek wciąż bawił się ze szczeniętami, a tata i wujek zapomnieli o wszystkim, tak bardzo zajęli się sprawdzaniem pszczelich uli. Znudzona mama postanowiła do nich dołączyć. Jednak żeby dotrzeć do furki prowadzącej do sadu, musiałyby przejść obok kurnika. Co będzie, jeśli kogut ją zobaczy? Wolała tego uniknąć. Postanowiła przechytrzyć nieprzyjaznego ptaka i przedostać się do sadu przez płot. Jakież było zdziwienie Ady, gdy zobaczyła mamę wspinającą się na ogrodzenie. Pokonanie płotu, kiedy ma się na sobie odświętną sukienkę, nie jest łatwe, jednak mamie się to udało. Co prawda w rajstopach poleciało oczko, a sukienkę lekko rozdarła, ale kto by się tym przejmował.

- Oczko ci ucieka, łap je! – zażartował tata na widok żony.
 - To nic takiego. Wykiwałam koguta – powiedziała szeptem, zadowolona z siebie mama.
- Chwilę później Ada zobaczyła koguta, który bez trudu przefrunął nad płotem i wylądował w sadzie.

- Rozmowa na temat opowiadania.

–Czy mama Olka i Ady była wcześniej na wsi?

–Z kim bawił się Olek?

–Co robiła Ada?

–Jaki ptak zainteresował się mamą? Dlaczego?

–Czym zajęli się tata z wujkiem?

– Jak mama przechytrzyła koguta? Czy jej się to naprawdę udało?

ZADANIE IV

Zabawa - Jakie jest zwierzę?

– Rodzic pyta: Jaki (jaka) jest...? – podając nazwę zwierzęcia, a dzieci wymyślają określenia.
Np.

Jaka jest kura? (mała, głośna...)

Jaki jest kogut? (szybki, głośny...)

Jaka jest kaczka? (spokojna, powolna...)

Jaka jest krowa? (duża, łagodna, spokojna...)

Jaki jest koń? (duży, szybki, groźny...)

ZADANIE V

Układanie zdań na temat zwierząt z wiejskiego podwórka.

Co będzie potrzebne: Zdjęcia/obrazki zwierząt.

Zabawę rozpoczyna Rodzic wypowiadając pierwsze zdanie. Np. Po podwórku kroczy kaczka, a za nią żółte kacuszki. Następne zdania układa dziecko.

ZADANIE VI

-Karty pracy, cz. 4, s. 4–5.

Nazywanie zwierząt, które grupa Ady zobaczyła na wsi w gospodarstwie agroturystycznym.

Odszukiwanie zwierząt znajdujących się w pętlach na dużym obrazku.

-Karta pracy, cz. 4, s. 6.

Naśladowanie głosów zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Otaczanie zieloną pętlą zwierząt, które mają dwie nogi, a czerwoną pętlą tych, które mają cztery nogi. Nazywanie zwierząt, które są w jednej pętli, i tych, które są w drugiej pętli.

Rysowanie kotków według wzoru. Kolorowanie drugiego kotka, licząc od lewej strony.

-Podział na sylaby (5-latki) i na głoski (6-latki) nazw zwierząt z wiejskiego podwórka

ZADANIE VII

Zabawy swobodne na świeżym powietrzu (jeśli jest taka możliwość) z zastosowaniem urządzeń ogrodowych

DZIEŃ 2 (WTOREK) -21.04.2020 - TYLE STÓP, TYLE KROKÓW

Cele główne:

- Rozwijanie umiejętności mierzenia
- Mierzenie długości stopami, krokami
- Rozwijanie sprawności fizycznej

ZADANIE I

Ćwiczenia poranne

Co będzie potrzebne: Gazety

- Czynności organizacyjno-porządkowe. Dziecko chodzi do pokoju i porusza się w dowolny sposób, ostrożnie, między rozłożonymi gazetami. Na polecenie Rodzica zatrzymuje się i dziecko podnosi gazetę.

- Dziecko stoi w rozkroku, trzymając oburącz złożoną gazetę – w skłonie w przód wymachuje gazetą w tył i w przód. Po kilku ruchach prostuje się i potrząsa gazetą w górze.

-Dziecko wykonuje klęk podparty, dłonie ma na gazecie, skierowane palcami do wewnątrz – przy zgiętych w łokciach rękach opada tułowiem w przód, dotyka gazety brodą i powraca do pozycji wyjściowej.

ZADANIE II

Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej „**Podwórkowa awantura**”

Kura gdacze, kaczka kwacze –

goni kurę mokrą raczej.

Gęś też syczy, kogut pieje.

Gwałtu! Rety! Co się dzieje?

Ryczy krowa, świnia kwiczy,

a indyk się rozindyczył.

Kot mysz goni, głośno miauczy.

– Dość awantur! Już wystarczy!

Tak pies Burek głośno szczeka
i już słysząc go z daleka.

Koza meczy:

mee, mee, mee...

– Czego psisko mądrzy się?

Dla ochłody – wiadro wody

poleją na głowy, brody!

Wyszły z mody awantury!

A sio, gęsi, a sio, kury! –

Powiedziała, co wiedziała,

białą brodą pokiwała,

pochyliła nisko rogi.

– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!

Awantura się skończyła,

bo ta koza groźna była.

Rodzic wyjaśnia niezrozumiałe zwroty, a następnie pyta:

– Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?

– Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?

Rodzic zwraca uwagę na głosy, jakie wydawały zwierzęta.

ZADANIE III

Opowieść ruchowa przy muzyce – Wycieczka na wieś.

Co będzie potrzebne: Odtwarzacz CD, nagranie wesołej melodii, bębenek.

Nadeszła wiosna. Na wsi jest zielono i radośnie. (Dziecko maszeruje za Rodzicem w rytmie wybranego przez niego nagrania wesołej melodii). Odwiedzamy wiejską zagrodę. Straszny tutaj gwar. Widać domowe zwierzęta: owce, krowy, świnie, kaczki, gęsi, kury, indyki. (Rodzic wymienia nazwy gatunków zwierząt, dzieci naśladują ich charakterystyczne głosy).

Patrzcie, przyfrunęły bociany. Wysoko na dachu domu mają swoje gniazdo. (Dziecko robi daszek nad oczami, spogląda w górę. Następnie w rytmie bębienka porusza się za Rodzicem, naśladując charakterystyczne ruchy i klekot bociana). Za płotem gospodarstwa widać pole. Rośnie na nim zboże. Zamieniamy się w trawy i kłosa zbóż. (Dziecko przechodzi do

przysiadu, słycać ciche dźwięki bębenka. Na hasło: Rośniemy, dźwięki stają się coraz głośniejsze, dziecko powoli wstaje). Na łące pojawiają się zajęce. Małe zajęczki chcą się bawić. Chowają się w trawie. Widać ich duże uszy. (Charakterystyczny rytm bębenka zachęca do podskoków – dziecko naśladuje ruchy zajęczków. Ponownie słycać nagranie wesołej melodii). W ogrodach kwitną piękne kwiaty, ich kielichy otwierają się do słońeczka. (Unosi ręce w górę, naśladuje otwierające się do słońca kielichy kwiatów). Za domem jest sad. Przez chwilę odpoczniemy w cieniu drzew, słuchając świergotu ptaków. (Dziecko kładzie się na plecach. Umieszcza ręce na przeponie i miarowo oddycha).

ZADANIE IV

Długi, krótki – ćwiczenia w mierzeniu długości.

- Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą- Dziecko mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palce jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno licząc.

Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

Czy wasze stopy są jednakowej długości?

-Mierzenie długości dywanu krokami- Dziecko mierzy długość dywanu krokami, głośno licząc.

- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

- Z czym jest związana długość waszych kroków? (Ze wzrostem).

-Pokaz linijki, miarki krawieckiej- Dziecko mierzy linijką długość małego dywanu.

ZADANIE V

-Karta pracy, cz. 4, s. 7.

Olek i Ada zastanawiają się, która tasiemka jest dłuższa. Zastanów się, jak to sprawdzić.

Kolorowanie tasiemek. Kończenie rysowania kurcząt według wzoru. Kolorowanie trzeciego kurczęcia, licząc od prawej strony.

-Karta pracy, cz. 4, s. 8.

Kolorowanie tak samo puzzli ze zdjęciami dorosłych zwierząt i ich dzieci. Nazywanie mam i ich dzieci. Czytanie całościowe nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach (5-latki) lub samodzielne (6-latki). Naklejanie ich zdjęć w odpowiednich miejscach.

ZADANIE VI

Wyjdźcie, jeśli to możliwe na świeże powietrze i pobawcie się.

ZADANIE VII

Utrwalenie poznanej piosenki Śpiewające brzdące „Kura gdacze ko, ko, ko”

ZADANIE VIII

Wyjście z rodzicem (jeśli jest taka możliwość) do swojego ogrodu –swobodne zabawy na świeżym powietrzu.

DZIEŃ 3 (ŚRODA)- 22.04.2020 NA PODWÓRKU

Cele główne:

- Rozwijanie szybkiej reakcji na ustalone sygnały
- Rozwijanie umiejętności stosowania różnego metrum podczas rytmizowania tekstu
- Rozwijanie sprawności manualnej
- Poznawanie nowej techniki plastycznej

ZADANIE I

Ćwiczenia poranne

- Zabawa ruchowa z elementem ortofonicznym – Głosy zwierząt.

Co będzie potrzebne: Tamburyn, obrazki zwierząt.

Dzieci poruszają się po pokoju w rytmie tamburynu. Na przerwę w grze Rodzic pokazuje obrazek zwierzęcia, a dzieci naśladują jego głos, odpowiednio modelując swój głos. Zwierzęta dorosłe naśladują grubym głosem, a młode – cienkim.

-Zabawa ruchowa – Kurki i kogut.

Dziecko jest kurką. Spaceruje po wyznaczonym miejscu naśladując zbieranie ziarenek. Rodzic – kogut – chodzi między kurką co pewien czas głośno pieje: *Kukuryku!* i macha rękami (skrzydłami). Kurka woła: – *Ko, ko, ko...* Jak najszybciej przybiega do koguta. Kiedy kogut zaczyna spacerować, kurka rozchodzi się w różnych kierunkach. Przy powtórzeniach zabawy następuje zmiana pełnionych ról.

ZADANIE II

Zapoznanie z wybranymi popularnymi przysłowiami, których bohaterami są zwierzęta; wyjaśnienie ich znaczenia.

Gdyby kózka nie skakała, to by nóżki nie złamała.

Zapomniał wół, jak cielęciem był.

Koń ma cztery nogi i tak się potyka.

Pasuje jak wół do karety.

Nie kupuj kota w worku.

Rytmizowanie wybranego przysłowia; ilustrowanie go ruchem według pomysłów dziecka.

ZADANIE III

Słuchanie zagadek Bożeny Formy, które recytuje rodzic.

Rodzic recytuje zagadki, dzieci rytmicznie wykonują ustalone gesty.

Dziecko:

Lubi głośno gdakać,
kiedy zniesie jajko.

Każdy wie, że jest stałą
kurnika mieszkanką.
(kura)

naprzemiennie klaszcze, uderza w swoje kolana

Zakręcony ogonek,
śmieszny ryjek ma
„Chrum, chrum – głośno woła –
kto jedzenie da?”
(świnka)

wykonuje naprzemiennie cztery uderzenia dłońmi
o podłogę, cztery razy klaszcze

Na przykład łaciate,
w oborze mieszkają.
Pasą się na łąkach,
zdrowe mleko dają.
(krowy)

przechodzi do pozycji stojącej,
wykonuje cztery uderzenia o kolana,
wykonuje obrót wokół siebie,
Wykonuje cztery klaśnięcia,

Nie pieje, nie gdacze,
tylko głośno kwacze.
Po stawie pływa.
Jak się nazywa?
(kaczka)

maszeruje w miejscu,

wykonuje ruchy naśladowujące pływanie,

Grzebień ma na głowie,

przechodzi do siadu na piętach, wykonuje

naprzemienne uderzanie:

swoim głośnym pianiem
wszystkich wczesnym rankiem
budzi na śniadanie.

raz w swoje kolana, następnie w kolana rodzica

(kogut)

Zadanie wymaga wcześniejszych ćwiczeń

ZADANIE IV

Podział nazw zwierząt na sylaby lub na głoski.

Co będzie potrzebne: Zdjęcia/obrazki zwierząt z wiejskiego podwórka.

Rodzic przygotowuje zdjęcia/obrazki zwierząt. Dziecko je losuje. Nazywa przedstawione na nich zwierzęta. Dziecko dzieli ich nazwy na sylaby (5-latki) lub na głoski (6-latki).
Przykładowe zdjęcia/ obrazki: kura, kogut, owca, baran, krowa, byk, kot, koza.

ZADANIE V

-Zabawa Co to za zwierzę?

Określanie przez Rodzica cech danego zwierzęcia, bez podawania jego nazwy. Odgadywanie nazw zwierząt przez dziecko. Np. To zwierzę ma białe pióra, długą szyję i woła: Gę, gę. (gęś)
To zwierzę pilnuje podwórka i mieszka w budzie. (pies)

ZADANIE VI

Praca plastyczna „Zwierzęta z wiejskiego podwórka” Prace plastyczną można zrobić dowolną techniką (za pomocą farb plakatowych, kredek, wyciąć zwierzęta z gazet, rozcierać plasteliną kontury, można wyciąć z wycinanki, itp.) to już od dzieci zależy jak chcą wykonać pracę) -

Co będzie potrzebne: kartka, klej, farby plakatowe, pędzel, kredki, plastelina, wycinanka, gazety, itp.

- Wykonywanie pracy przez dziecko
- Oglądanie powstałej pracy: rozpoznawanie i wypowiedzi autora, dlaczego właśnie te zwierzęta znalazły się na jego obrazku
- Porządkowanie miejsca pracy.

ZADANIE VII

Karta pracy, cz. 4, s. 9.

Oglądanie obrazka, odszukiwanie na nim śladów zwierząt. Łączenie obrazków zwierząt z ich

śladami. Czytanie z Rodzicem (lub samodzielnie) nazw zwierząt. Naklejanie zdjęć zwierząt w odpowiednich miejscach.

ZADANIE VIII

Swobodne zabawy dziecka (jeśli jest taka możliwość) w swoim ogrodzie.

ZADANIE IX

Utrwalenie poznanej piosenki Śpiewające brzdące „Kura gdacze ko, ko, ko”

DZIEŃ 4 (CZWARTEK) 23.04.2020- MAKIETA WIEJSKIEGO PODWÓRKA

Cele główne

- Poznawanie produktów otrzymywanych od zwierząt z wiejskiego podwórka
- Utrwalanie nazw zwierząt z wiejskiego podwórka
- Rozwijanie sprawności manualnej
- Zachęcanie do wspólnego działania

ZADANIE I

-Zabawa pobudzająco-hamująca – Koniki.

Co będzie potrzebne: Odtwarzacz CD, nagranie wesołej melodii, bębenek.

Dziecko maszeruje w określonym kierunku, w rytmie nagrania wesołej melodii, wybranej przez Rodzica. Kiedy usłyszy dźwięki bębenka, zaczyna zgodnie z jego rytmem poruszać się po okręgu – naśladuje koniki. Reaguje na ustalone hasła:

- W tył zwrot – porusza się w przeciwnym kierunku,
- Wierzgamy kopytkami – zatrzymuje się, jedną nogą wykonuje ruchy podobne do wierzgania,
- Stop! – zatrzymuje się, zwraca twarzą do środka koła i recytuje tekst, równocześnie wykonując odpowiednie ruchy (powtarza go dwa razy):
ręka, ręka – prawą dłonią dotykają lewego ramienia, lewą dłonią dotyka prawego ramienia,
noga, noga – uderza w prawą rękę, w prawe udo, lewą ręką w lewe udo,
raz, dwa, trzy, raz, dwa, trzy – miarowo klaszcze: raz z lewej, raz z prawej strony.*

Tekst należy utrwalić wcześniej.

ZADANIE II

Dopowiadanie skojarzeń. Rodzic mówi nazwę zwierzęcia, a dzieci dopowiadają kojarzące się z nim słowo (z wierszy, z bajek. opowiadań). Np.

kaczka – dziwaczka
kaczątko – brzydkie
koza (kozucha) – kłamczucha
kot – Filemon
kurka – Czubatka

ZADANIE III

Ćwiczenia klasyfikacyjne – Gdzie mieszkają zwierzęta?

Co będzie potrzebne: Obrazki domów zwierząt.

Rodzic odsłania obrazki domów, w których mieszkają zwierzęta. Dziecko wspólnie z Rodzicem je nazywa, a następnie pod każdym domem umieszcza sylwetę zwierzęcia, które w nim mieszka (stajnia – koń; obora – krowa; kurnik – kura, kogut; buda – pies; gołębnik – gołąb).

ZADANIE IV

Zabawa Smakujemy i dotykamy.

Co będzie potrzebne: Produkty pochodzące od zwierząt, apaszka.

Rodzic pokazuje dziecku produkty, które pochodzą od zwierząt, np.: jajka, ser, jogurt, miód, mleko, wełna, pióra. Następnie zasłania oczy i podaje do spróbowania lub dotknięcia wybrany produkt. Dziecko podaje nazwy produktów, a po odsłonięciu oczu nazywają zwierzęta, od których te produkty pochodzą, i wskazują je na obrazkach.

ZADANIE V

Burza mózgów – Co można zrobić z tych produktów?

Rodzic podaje nazwę produktu otrzymanego od zwierząt, a dziecko mówi, do zrobienia czego można go wykorzystać. Np. jajka – ciasto, kanapki, sałatka... mleko – ser, budyń, jogurt...pióra – poduszka, pierzyna... wełna – szalik, sweter, czapka...

ZADANIE VI

Ćwiczenia klasyfikacyjne – Co jedzą zwierzęta?

Co będzie potrzebne: Obrazki przedstawiające pożywienie zwierząt z wiejskiego podwórka.

Dzieci nazywają pokarmy przedstawione na obrazkach (marchew, kapusta, mleko, ryby, trawa, kości, mięso, siano, ziarna zbóż, groch, orzechy). Potem układają przy obrazkach określonych pokarmów sylwety zwierząt, które się nimi żywią. Np. ziarna zbóż – kura, koń,

kaczka, gęś; marchew, kapusta – królik; mleko, ryby – kot; trawa, siano – krowa, owca, koza, koń; kości, mięso – pies.

ZADANIE VII

Wspólne wykonanie makiety wiejskiego podwórka- dowolna technika

Omówienie przez dziecko wyglądu wiejskiego podwórka.

–Jakie budynki powinny się tam znaleźć?

– Jakie zwierzęta tam spotkamy?

ZADANIE VIII

Swobodne zabawy na świeżym powietrzu (jeśli jest taka możliwość) z zastosowaniem urządzeń ogrodowych.

DZIEŃ 5 (PIĄTEK) 24.04.2020 WIOSENNE PRACE NA WSI

Cele główne

- Rozwijanie mowy
- Poznanie narzędzi ogrodniczych potrzebnych na wsi i ich zastosowania
- Rozwijanie sprawności fizycznej

ZADANIE I

Oglądanie obrazków narzędzi ogrodniczych.

Co będzie potrzebne: Obrazki narzędzi ogrodniczych.

Dziecko ogląda obrazki narzędzi ogrodniczych: grabi, wideł, łopaty, motyki, sekatora, konewki. Dzieli ich nazwy na sylaby (5-latki) i, wybranych, na głoski (6-latki).

ZADANIE II

Zabawa metodą opowieści ruchowej – W ogrodzie.

Dzieci wybrały się do ogrodu na zaproszenie ogrodnika Macieja Witają się z ogrodnikiem i rozpoczynają oglądanie ogrodu.

Dziecko:

Wąchają kwiatki,

biegają po alejkach,

naśladując motyle.

wykonuje przysiad, skłon głowy w przód i głęboki

wdech nosem, a wydech – ustami,

wyciąga ramiona w bok,

rytmicznie podnosi je i opuszcza.

Ogrodnik Maciej prosi dzieci o pomoc przy sadzeniu.

Dziecko:

Sadzą rośliny,

myją ręce po pracy,

podlewają posadzone rośliny.

wykonuje siad kłeczny, naśladuje czynności:

kopania, sadzenia, przysypywania roślin ziemią,

staje w rozkroku, wykonuje lekki skłon tułowia

w przód, pociera dłońmi o siebie,

Porusza się po wyznaczonym miejscu
i naśladuje podlewanie.

Ogrodnik chwali dzieci za dobrze wykonaną pracę i dziękuje za pomoc, podając dłoń dziecku.

ZADANIE III

Rozmowa na temat wiosennych prac na wsi.

Karta pracy, cz. 4, s. 10.

Oglądanie strony gazety ze zdjęciami przedstawiającymi prace na wsi. Określanie, co to za prace. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedną łopatę więcej niż w poprzednim.

Pole

Na polach rozpoczęły się prace: orka, bronowanie kultywatorami gleby oraz jej wałowanie, a następnie siew i sadzenie roślin.

– Dawniej nie było traktorów. Co wykorzystywano do prac polowych?

– Co robią ludzie w ogródkach? Co jest im potrzebne do pracy?

Sad

W sadzie wiosną (w marcu) właściciele przycinają gałęzie drzew i krzewów, opryskują drzewa, bielą wapnem ich pnie.

– Dlaczego są wykonywane takie prace?

Zwierzęta wiejskie

Rolnicy przez cały rok codziennie muszą dbać o zwierzęta. Np. krowy muszą być dojone kilka razy dziennie.

– Czy praca rolnika jest łatwa?

Karta pracy, cz. 4, s. 11.

Rysowanie narzędzi ogrodniczych po śladach. Czytanie z Rodzicem lub samodzielnie ich nazw. Łączenie rysunków z nazwami. Rysowanie w każdym kolejnym polu o jedno grabie mniej niż w poprzednim.

ZADANIE IV

Wyjście na świeże powietrze. Przyglądanie się pracom w przydomowych ogródkach.

ZADANIE V

Utrwalenie piosenki śpiewające brzdące- „Kura gdacze ko, ko, ko”.

ZADANIE VI

Swobodne zabawy dziecka (jeśli jest taka możliwość) w swoim ogrodzie.